

Zagierski Władysław chorąży II Korpus Polski

Urodzony 18.07.1899 we Wronkach. Wcielony w 1917 roku do armii pruskiej- pułk grenadierów w Dortmundzie. Po zakończeniu I Wojny Światowej służył od 5.05.1919 w 5 pułku Strzelców Wielkopolskich. W czasie wojny polsko-bolszewickiej 1919/20 roku przez 8 miesięcy walczył na froncie litewsko-białoruskim. Od 1.08.1921 rozpoczął służbę w armii polskiej w 81 p.p. 23 Dywizji Piechoty, następnie został przeniesiony służbowo do Komendy Garnizonu w Wilnie .Po agresji ZSRR na Polskę 17.09.39r, został aresztowany 19.09.39r. przez wojska sowieckie. Starszy sierżant Zagierski został osadzony w sowieckim obozie jenieckim w miejscowości Suzdał, następnie w Kozielsku, Juchnow , Ponoj k/ Murmańska i Titiszczewo. Po podpisaniu umowy polsko-sowieckiej, zwolniony z obozu 7.09.1941 roku wstąpił do Armii Polskiej

w ZSRR. Rozpoczął służbę w 5 Kresowej Dywizji Piechoty z którą wychodzi do Palestyny. Jako sztabowy podoficer zawodowy przydzielony został do służby sprawiedliwości- sądownictwo wojskowe Armii Polskiej na Środkowym Wschodzie gdzie pełnił min. funkcje szefa polskiego więzienia wojskowego w Jerozolimie.

Przeniesiony służbowo do Dowództwa II Korpusu, następnie służył w 14 Wielkopolskiej Brygadzie Pancerniej-16 Sąd Polowy.

Przeszedł cały szlak bojowy II Korpusu Polskiego dowodzonego przez gen. Władysława Andersa. Awansowany w 1946 na stopień chorążego WP. Odznaczony: Medalem Wojska, medalem Wojny 1920-Polska Swemu Obrońcy , Italy Star, The War Medal 1939-1945.

Zdemobilizowany w 24.02 1947 roku- wrócił do kraju. Zamieszkał z odnalezioną po repatriacji rodziną w Szczecinku, gdzie zmarł w 1966 roku.

*Opracował :Zbigniew Biedziak
02.2007r Cykl”Polskie Siły Zbrojne na Zachodzie”*